

Iluzie sinusoidală

A fost o dată un emițător, în care,
Era utilizată pentru modulare,
Sinusoida generată de un oscilator,
Cu amplitudinea schimbată în modulator.
Desigur, înainte de a fi modificată,
Sinusoida era cit se poate de curată
Și, neștiind ce i se va întâmpla,
În drum către modulator găndea așa:
"Ce formă am, cât sînt de minunată...
Perfecțiunea e în mine-ntruchipată!
Nu am nici cea mai mic' asemănare
Cu această jalnic' arătare!"

Probabil ați ghicit că ea se raporta
La celălalt semnal, ce tocmai se ivea
La ușa modulatorului de amplitudine,
Urît la chip și fără mare încredință.
"Cine-o fi asta?" - își spuse cu mirare,
"De ce mi l-au urcat mie - n spinare?"
Iar mai târziu, cînd se trezi zburată
În cele patru zări, de-antena fermecată,
Mirarea i se preschimbă în enervare,
Căci nu putea înțelege de ce oare
Oricît s-ar chinui, oricît s-ar zbate,
Nu-și poate curăța mizeria din spate!
Difuzii insistente, reflexii zdrobitoare,
Absorbții dureroase, difracția sfișietoare,
Nu izbuteau s-o scape de "boala cocoșată",
Și îi stricau plăcerea plutirii fără pată...
"Degeaba mi s-a dat această libertate:
Să zbor fără hotare și nici o greutate
Să nu-mi oprească drumul, să pot să depășesc
Obstacole diverse pe care le-nvălesc...
Nu voi putea simți nicicînd vre-o bucurie,
Călătorind fără aspectul perfect de armonie
Pe care l-am avut din naștere și care,
Mi-a fost furat în camera de modulare!"

Și astfel, deși ar fi putut trăi cu voluptate
În spațiul echilibrului vibrat...
Se repezi către -o antenă cu credință,
Că îi va fi-nplinită năzuința

De a scăpa de parazitul nedorit,
Cu ajutorul unui bloc de curățit...

Și din mulțimea de semnale adunată
În bara de metal, ea fu cea preferată...
Părea că totul o să neargă foarte bine,
Și că va fi tratată cum i se cuvine.
Dar iată că o întâmplare dubioasă
A cufundat-o în furie și angoasă:
Primită într-o încăpere ce "mixer" se numea
Fu confruntată cu-o surioară a sa,
Care avea o fire mai nervoasă,
Însă era teribil de frumoasă!
O luptă avu loc-confuză și bizară-
Iar mai târziu, cînd se trezi afară,
Simți că nu mai are teribila-i iuțeală,
De parcă -avea în aripi o mare oboșală...

"Nu e nimic; măcar cu-această plată,
De rușinoasă țară o să mă văd scăpată!"
Însă privind oglinda din filtru selectiv,
Simți a sale margini purtînd același tiv...!

Abia la o răscruce, cînd nici nu mai spera,
Văzu cu bucurie c-apare-n față sa
Un bloc de întineric pe care stă scris mare:
"Ultima etapă - Etaj demodulare"

...
Și cred că știți prea bine cît timp a mai durat,
Zimbetul care față atunci i-a luminat...
Căci era prea tîrziu ca să se mai retragă,
Și ca să folosească ce-avea să înțeleagă...
Că totul nu fusese decît un joc amar
În care ea avuse doar rolul secundar;
Că celălalt, intrusul, fusese așteptat,
Iar ea se dovedise doar bună la cărat!
Că dacă ar fi fost mai înțelegătoare,
Și-ar fi iubit simbolul ce-l duce în spinare,
În clipa-n care acesta de ea s-a separat,
Ar fi putut să aibă un vis continuat...

Căci n-a știut să simtă și n-a înțeles la vreme,
Că spațiul ei de viață era... între antene

I.R.

Verificați-va cunostintele - raspunsuri

Cap.2

1-b 2-c 3-b 4-c 5-c 6-c 7-c 8-c
9-b 10-b 11-c 12-a 13-b 14-b 15-b 16-a

Cap.3

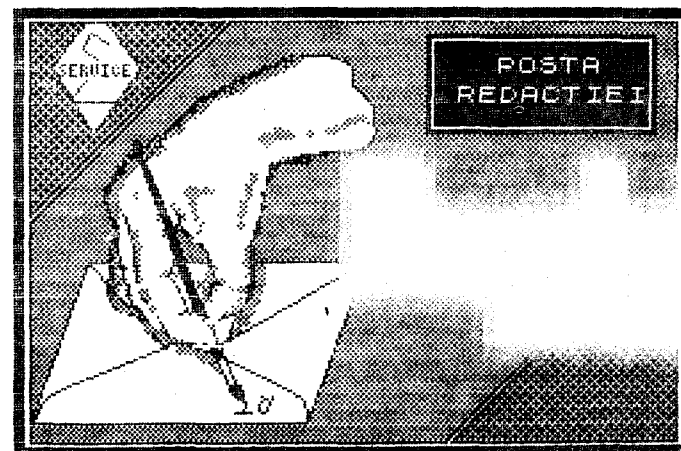
1-c 2-a 3-a 4-c 5-a 7-a
8-a 9-a 10-b 11-c 12- 13-

Cap.4

1-c 2-c 3-b 4-a 5-b 6-c 7-a 8-b
9-a 10-a 11-c 12-a 13-a 14-c 15-c 16-c

Cap.5

1-c 2-c 3-b 4-b 5-b 6-a 7-c 8-c 9-b 10-c

La ultima ora

Ne face placere sa va anuntam in numarul 1 al
publicatiei noastre ca generatorul de mira TVC,
creatie a ing. Cezar Constantinescu, prezentat la
Salonul de inventii si inovatii de la Tirgoviste in
perioada 20-26 iunie 1988, a obtinut premiul III pe
tara la sectiunea de electronica, electrotehnica,
energetica si telecomunicatii.

Acest succes confirma competenta si bogata sa
experienta, si constituie un imbold pentru cadrele
tehnice din SERVICE de a-i urma exemplul.

La rugamintea noastra, autorul ne-a trimis citeva
rinduri despre caracteristicile principale ale
acestui aparat, pe care le publicam in continuare
(ne cerem scuze pentru incadrarea acestui articol la